

Ο κάμπος ο τραχυσ

τά πληγωμένα χέρια

τό χιόνι πού δέν λιώνει

η ματωμένη καθημερινή

μέρα πού καίγεται

στό ματωμενο χιτώνα

τής επερχομενης νύκτας.

Αχ εσύ μικρό μου παιδι

πώς μου τρυπάς τά κόκκαλα

μέ τα μεγάλα σου μάτια

τής αθώας σου απορίας.

Τί νά σου πώ, για πολέμους;

Γιά βομβες κι ερειπια;

Γιά αεροπλάνα πού πέφτουν;

Γιά εγκλήματα και ληστείες;

Γιά τον Πλανήτη Γή

που σπαι σε κομμάτια;

Αχ μικρό μου παιδί!

Μέ κυττάζεις, χαμογελάς,

είμαι σχεδόν ανύπαρκτος

μεταξύ μη ζώντων

όμως σκεπτόμενος

τόν αιματινο χιτώνα σου

από τή γέννηση σου κιολας.

Ζολιώ Λαδά Βαρβαρέσου

Εστάλη στην ΟΔΥΣΣΕΙΑ, 23/1/2020 #ODUSSEIA #ODYSSEIA